

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . 20 кор
на пів року . . . . 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць . . . . 1-70 кор

За границю.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число до 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Руславоих псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцова в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламаци неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подли і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

По соймі.

(X) В суботу відрочено сесию галицького сойму. Про діяльність і успіхи сесії появили ся не лише в галицьких польських дневниках високопарні похвали, але також і Fremdenblatt, орган міністерства заграничних справ і Wiener Allg. Ztg., в котрій польське Коло має звичай виявляти в політичних справах свої погляди, висловили ся про діяльність галицького сойму з незвичайним признанем і назвали сю сесию — сесию мира і згоди.

Годить ся отже і з руского становища споглянути на діяльність і вислід останньої сесії. Ми все стояли і стоїмо за мирним уладженем національно-політичних і культурних відносин в Галичині, а у внутрішнім розладі бачили все шкоду для краю і обидвох в нїм поселених народностей. Одначе ми приневолені зовсім щиро і явно зазначити, що вислід з останньої соймової сесії не відповідає тим незвичайним похвалям, які появили ся в згаданих дневниках і представлене, мов би в краю настав уже по сесії мир і уладжене міжнародних відносин, не відповідає реальній дійсности.

Передовсім число руских послів є так незначне, що они безнастанно в клопотливім положеню з самостійними внесеннями та інтерпеляціями. Вторішня сесия не тільки їх становища не скріпила, а навпаки ослабила і що до кількості і що до якості і замість одноцільного соймового клубу повстали два табори. Тимто опозиційне становище клубу проявляло ся більше в словах як на ділі. Руский клуб соймовий дійшов до того пересвідченя, що для досягненя яких небудь успіхів треба піти на дорогу порозуміння, бо супроти так переважної більшости іншою дорогою годі

щонебудь досягнути. Тимто при ухвалюваню законів вельми досяглої ваги (як про рентові оселі, статут для ради шк. кр.) руский клуб був приневолений лише усунути ся від голосованя, щоби на иншій області досягнути корисні висліди, (як нпр. руска гімназия в Станіславові, підмога на будову руского народного театру). Окрім того з виїмкою горячої перепалки д-ра Олесницького з всепольским послем д-ром Гломбінським, промови д-ра Олесницького, д-ра Короля і д-ра Могильницького були умірковані і стрінули ся задля того з повним признанем поважного польського дневникарства.

Ми ніколи не згоджували ся і не згоджуємо ся з тими скрайними поглядами, котрі маловажили, або піднимали на глум досягнене таких придбань, як руска гімназия, навпаки вважали ми такі придбання підвалинами нашого національного і культурного розвитку. Так само і підмогу на будову руского народного театру уважаємо дальшим поступом в тім напрямі. Як се уложить ся в практиці, покаже ся небавом, а так само і помноженя числа руских членів в Раді шк. кр. на основі новоухваленого статута і заведење обовязкової науки рускої мови в польських середних школах побіч обовязкової науки польської мови в руских середних школах дасть ся належно оцінити доперва у виконаню сих законів.

Однак, щоби правді дати вираз, треба зазначити, що сей вислід, о скільки він корисний для Русинів, могли рускі послы досягнути лише впливами і змаганями намісника і маршалка, бо більшості соймова зовсім не була така готова, добровільно і радо признати сї домаганя, як се польське дневникарство, або наведені віденські дневники, або і деякі польські послы се зазначили і прославляли.

Тимто і не можна національно-полі-

тичного питаня в Галичині так рожево оцінювати, як се представили віденські дневники, бо до уладженя міжнародних відносин, а ще більше до згоди, як небудь миб її бажали, не так ще близько і соймова більшості повинна ще не в однім напрямі вдоволити справедливим домаганям Русинів, щоби промостити дорогу до мирної полагоди польско-рускої справи. Досить вказати на конечну потребу виборчої реформи, на розширене виборчого права, щоби рускому народови уможливити вибір відповідної его числовому і історичному значіню репрезентативі в соймі, чому соймова більшості майже без ріжниць так завзято супротивляє ся. А так само конечна є направи у виконуваню всяких законів і розпорядків, щоби рускому народови забезпечити користуваня тими правами, які єму запоручені основними законами. Всяке нехтоване законів, всяке спинюване свобідного національно-політичного і культурного розвитку руского народу викликає як раз на видівню живла, котрі не зовсім сприяють мирному поладженю польско-руского питаня.

Мартирольогія „Січий“.

Інтерпеляция пос. д-ра Евг. Олесницького і тов. до правительства, внесена на засіданю сойму дня 3. падолиста 1904.

(Конець).

Галицькі власти політичні взягалі не вичерпані в вишукуваню способів для секованя Січий. І так: Начальник громади в Печеніжині Гессель, права рука тамошного старости, засудив ореченем з 19. серпня 1903 ч. 1981 вісімнадцять членів Січи в Печеніжині на кару грошеві до 100 К за те, що они яко старшина Січи устроїли, зглядно взяли участь в забаві з танцями призначеній виключно для членів товариства. Гес-

Письменська спадщина бл. п. Костя Горбала

подає Ол. Барвінський.

Три брати шукають долі.

(Дальше).

Весною 1815. а може 16. року вибрались три хлопаци з села Н. над Золотою Липою розложеного, саме під ніч в дорогу, не знаючи добре, куди би прямцювати. Найстарший з них, худощавий і рослий Тимко, наймолодший 14—15 літний, говіркий, палкий і непосидючий Гаврило, а середущий кривий на ноги, мовчазнявий, неначе скритого характеру але до обох щиро привязаний, Микола. Пустились в світ за очи, не маючи ані кого ані чого в селі держатись. Хоть були і свояки і близкі і дальші, люде заможні, може-б і притулити д'собі, не відцурались — так ні, щось їх з села наче гвалом ішли спершу мовчки як злодії, як би боялись, щоби хто не підглянув, не задержав, не привів до війта для нереслуханя, хто, відки і за чим вони йшли, нікого перше дозволу не спитавши. Хоть всі вони знали, що зробили, давно сей крок обдумали, не звиряючись нікому — і згодились як один — тримати язик за зубами. Щож мали чинити?

В осени пізно — під саму зиму люде поховали з милосердя стареньку матір. — Сами не мали звідки справити похорон чемний. — По похороні не плакали й довго по матері, бо до такої розривки в щоденнім житю, — котрого дні оден до другого так були подібні, як тота лжка страви гіркої, котрою живились — отже до плачу були другі нагоди: Тимко був льокаєм, розумієть ся, не одиноким — а Гаврило кухтою в паньскім дворі. Кривий на се неспосібний — навів на пастуха нездалий, поки мати жила, при старій коморували і як могли заробляли — а що правда ратувались і тим, що один або другий синок з двора піддав — чи то кавалок хліба, чи якої страви тихцем перехованої. Та не завсїди удавалось щасливо переховати крадене паньске добро. У дворі звичайно, кажуть, як в пеклі — і двораки як чортяки, не знають приятни, один перед другим підлецуєсь, підбрікуєсь — щоби як найлегше дихалось, щоби дослужитись ласки, кавалка города, хати і оісця вже газдувати. Так воно могли і Маланчині парубки запопасти ласки; були молоді, здорові; могли довго і багато на собі перенести — так, кому на потіху, то їм на лихо жила зістаріла мати. Щоб не дати їй загинути — треба було або випросити або... вкрасти. Поки удавалось — просили — нераз то о се, то о те, а де-далій нагоняли па-

ни то одного, то другого, докоряючи влізливостю. А тут жити би і матери не дати би пропадати. Щож, чи то так трудно допитатись до роги, куди би вийти з такого клопоту. Хоть би чоловік і очи і слухи затиснув, так знайдуть ся услужливі, що самі дорого прокладуть, до готового приведуть. — Бери пак — та розперізує ся — або і других обдаруй. Не диво, що і наші босоногі богатирі не вагувались... Совість щож. Совість? Щож совість. Чия нога до чобота не навикла, той ні терня ні студени не боїть ся і на жарений вуголь ступить — що найбільше, закусивши зуби.

Также приучили наші двораки совість як ноги — голобіськи ходити. Та хоть і совість не бачила в їх зручности нічого злого — то око сего або того інакше гляділо. Переловили раз, другий, вибили що аж шкіра попукала — а далій так їх взяли на око — що ледви котрий рушивсь в кут, де его не конче потрібували, вже й лайка або бійка... що хоть пронадь. Бракло і матері тепер дечого, та хоть з совісти булаб поладила, та не могла поладити то з голодом то з холодом, а найдужче такій з дихавицею і з старечою немощею. Взяла та умерла. Сини поплакали — та живий живе гадає. Прийшла і на них черга, они то живими. Хоть би для потіхи по смерті матері треба було забавитись а

сель опер ся в своїм ореченю на губерн. розпорядженю в 28. мая 1827 р., хотяй очевидно те розпоряджене по заведено в Австрії конституції і закона о зборах не має ніякого значіння і взагалі не дасть ся приложити до забав устроюваних якимсь товариством для своїх членів. Надто опер ся Гессель на якійсь ухвалі ради громадскої з 22. червня 1897, котрою заборонено „rozmysłne waleśanie się w rozze pospej“. А що Січовики по укінченій забаві мусіли йти до дому і розуміє ся, переходити улицями, то і се взяв Гессель за підставу, хотяй річ очевидна, що така ухвала ради громадскої яко противна державним законам основним що до переходу з місця на місце не може бути обовязуючою. Прецінь не було ще случая, щоби від яких небудь урядничих касин або пр. польских Соколів жадано, щоби они, відповідно до згаданого розпорядження губерніяльного, просили дотичну старшину громадску о дозвіл на устроєне забави з танцями. На жаль ц. к. старство в Печеніжині, котре сповняє всякі забаганки Гесселя, і в сім случаю показало ся послушним єго орудєм. Дотичне оречене Гесселя оно потвердило і лише вимір кара дещо знизило, хоть і так вимірені гривни скандально високі (приміром Михайлови Чупревви 50 К). І против ореченя старства внесено рекурс, та на жаль, як ходять вiсти, ц. к. намісництво мало неузглядити того рекурсу і затверджуючий рескрипт має вже находитись в печеніжиньскім старстві. Що ся поголоска не є неузасаднена, виходить з рішеня ц. к. намісництва з 6. червня 1904 ч. 106.910, котрим оно затвердило оречене ц. к. старства в Коломиї, зглядно старшини громадскої в Рожні, засуджуюче Михайла Курчака і Стефана Головецкого за те, що устроювали в товаристві «Січ» забави з танцями, не зважаючи на згадане розпоряджене губерніяльне. В тім рішеню висказує ц. к. намісництво виразно засаду, що і товариства мусять при устроюваню забав з танцями держатись приписів того губерніяльного розпорядження з 1827. року...

Остатними часами показує ся, що наказ переслідуваня Січий на підставі того передмартового розпорядження походить просто «з гори». Особливо енергічно хопив ся того наказу управитель старства в Снятині, Левицкий, котрий наказав війтам просто розганяти силою січові забави. І так д. 16. жовтня с. р. розігнав війт в асистенції жандарма січову забаву в Залучі над Черемошем. Взагалі п. Левицкий зі Снятина уважає сековане Січий за коника, котрий має єго завезти до горячо пожаданої мети т. є. до становища дійсного старости. Єго антисічові укази граничать по просту з гумористичними. І так заборонив він «походів» не лиш пішо і на конях, але й на возах; отже колиб члени одної Січи хотіли поїхати до другої Січи в гостину, приміром на фестин, то навіть, колиб повеїдали на фіри позвисувавши ноги крізь драбини і так поїхали на друге село, допустили би ся в очах п. Левицкого переступства закона о зборах.

для розривки щось придбати. Дбалиж вони при кождім случаю, аж вкінці довели до того, що годі було і в селі вдержатись. Найдужше тягнуло щось до веселої безжурної живні наймолодшого, Гаврила. З малку пустяк, спосібний на вигадки і пакости всілякі, захопистий: налякати бабу або чужу дитину, змудрувати і молодого і старого, поколотити з собою сусіда з сусідом а потім обох висміяти, з обох шуткувати, до сего знайшлася у него завсіди охота, а хоть го всі звали і чортком прозивали, то такій часто повірили, що він придумав або збаг, сплюнувши хіба з досади, коли пересвідчили ся, що се пакостник своїм звичаєм з них глузував. Дісталось не раз і єму, коли моторніщі в свої руки вхопили — бувало наторгають, набють, що «буханці» обірвані зо три дни відбивають ся — але все присихало «як на псі», так сам потішав ся. Коли, змішавсь до якої суперечки між ровесниками, то підстрікати ме єще одного на другого, буде роздувати вогонь — аж розгорить ся поломенем, аж посварені за чуби візьмуть ся, тоді він, начеб тому рад, усміхаєть ся, приглядаєть, котрий з них верх бере, або чи не запосить ся на завзяту бійку, котраб могла одного або другого обезвічити, то тоді вже причепить ся до сильнішого і уговорять і розбороняє, а ні, то й рук не пожалує, щоб слабшого від преве-

п. Левицкий, як вже згадано повисше, секує і переслідує карами тих січовиків, що важили ся їхати з жалобою до Є. Е. Кербера. А цікава річ, що коли дня 28. серпня буковинські Січи пращали торжественно д-ра Кербера в Неполоківцях, висказуючи єму вдячність за се, що ц. к. краєвий уряд на Буковині не лиш не перешкаджає але ще й підпомагає Січи, п. Левицкий заборонив відбутя Січового фестиву в найближшій до Неполоковець галицькій місцевости т. є. в Кулачині. Що більше — коли наспіла там Січ з буковиньского села Оршівців, розуміє ся у відзнаках і з хоругвою, то урядник старства в Снятині Сроковський не пустив єї на галицьку землю, тільки казав найперше лишити на буковиньській території хоругву, а членам здіймати відзнаки, бо (як казав) дозвіл буковиньского правительства має значіне лише для Буковини. Замічає ся, що при тій нагоді асистуючі п. Сроковському жандарми позваляли собі на неумістні жарти що до Січової оршівської хоругви.

Сєго літа вибух був пожар в Вашківцях, буковиньскім місточку на граници галицькій, а Січ із Залуча, села повіту снятиньского, поспішила радо зі своєю сакавкою на поміч Вашківчанам, майже виключно Жидам. Єї поміч була так успішна, що президент Буковини князь Гогенлоге приказати їй свою спеціальну подяку. Заки однак се стало ся, п. Левицкий вівзав тодішнього кошового Николу Рісничука до себе і поганьбив єго за се, що Січ залуцка сьміла йти за границу ратувати «Волохів».

Отсе подали ми тут вязку фактів ілюструючих поступоване галицьких адміністративних властей супроти таких інституцій як Січи. Річ зовсім ясна і безсумнівна, що сі товариства переслідує ся не задля якихсь революційних тенденцій, але попросту длятого, що они просвічують, убагородняють і організують нарід, а се власне є найбільшим злочином в очах пануючої в краю веретви. Бо і якже інакше вяснити тую прямо комічну заборону укживаня до вправ деревляних топирців? Як витолковати собі переслідуваня січовиків, коли они уставлені в чвірки ідуть в неділю або сьвято до церкви?

Представивши повисше так численні факти звїрекого знущаня жандармів над рускими хлопцями, ми старали ся звернути тим увагу міродайних чинників краю на се, які дикі форми прибирають в найнижшій інстанції інструкції стремлячі до нищення руских хлопських організацій. Завважимо, що інтерпеляції ввесені минушого року в вис. соїмі через підписаного і товаришів в справі надужитя жандармских на Покутню лишились доси без найменшого успіху. Доходження в справі поданих там фактів віддано якомусь молодому лейтвантови приділеному до жандармерії, а сей так «щасливо» перевів їх, що ніодному жандармови доси і волос з голови не злетів! Річ прецінь знана, що жандарми, тортуруючи хлопів, беруть собі за сьвідків що нависше війта і поліциянта, ті яко фактично, бодай „per omissionem“, співвинні, чейже не будуть

ликої кривди охоронити. Сталось раз так, що товариші два підстрікувані через Гаврила посварились добре і вже туй-туй що не потовк оден другого; вже руки одного замотались в чуприні другого — захитались, розлютились, але ще держать ся кріпко, сили на рівні. Гаврилови вже наукучило дожидати, коли перевалять ся на землю; підступцем, начеб хтів котрому поміг, оперсь об обох, підставив ногу, може й сам не знав, котрому, досить, що оба захитались, попадали... Гаврило зареготав ся... Але в миг ока схопивсь перший, схаменувсь та й до свого противника: А гій, які ми дурні... та встань, чого ми щепились? чи було чого заводити сварку? Тож ми не зміркували, як він одного проти другого юдив а далі й ногу підставив. Ще не докінчив перший тих слів, станув вже другий удобрухавшись на ноги, бо єму якось дивно стало, чогоб ту зариватись. Одно тільки стало єму досадно, по що Гаврило змішав ся, по що ногу підставив. Кождий думав, що се іменно єму хтів збиточник прислужитись, глигнули по собі, помирились, зрозуміли одразу, в чім діло, і начеб змовлені верглись разом на спільного супостата... (Дальше буде.)

против жандармів зізнавати. Так отже лишень зізнаня самих тортурованих під присягою могли би дати достаточний доказ; та сєго способу у-права жандармска енергічно уникає.

В виду сєго звертаємо ся ще раз до вис. ц. к. правительства з запитанєм: 1) Чим вис. ц. к. правительство оправдає те своє становишко супротив Січий? — 2) чи думає оно потягнути до одвічальности виновників фальшивого і злочного аларму піднесеного в маю с. р. в косівскім повіті против Січий? — 3) чи думає укарати і прочих функціонерів адміністративних за наведені повисше злочні і неузасаднені переслідуваня Січий? — 4) чи задумає оно повідомити ц. к. краєву команду жандармерії о надужитях жандармів, які повисше наведено, і пригадати їй, що є єї обовязком також і за надужитя, котрі підписаний і товариші минушого року в своїх інтерпеляціях навели, виновників відповідно укарати?

Япаньско-росийска війна.

Нові вiсти.

Наші виводи що до загальної ситуації в Манджурії, як і оложєня Порт-Артура стрічали ся не раз в недовірєм, так они виглядали оптимістично супротив алармів, розповсюднюваних англійскою, а передаваних у нас в мить польскою прасою. А однак підстави наших виводів були правдиві і з них говорив не оптимізм, а тільки об'єктивне піананє воєнних шансів. Се потверджують новіші вiсти, які ось наводимо: Berl. Tageblatt доносить з Мукдену: Ситуация зовсім не змінена. В послідних днях очікували борби. Вправді гармати є більше чинні, чим дотепер, однак позиції обох сторін є так сильно окопані, що помимо незвичайної близькости обох противників, безпосередній атак з одної або другої сторони є неімовірний і ніколи не удав би ся, хіба через якийсь підступ. Росіяни згромадили дуже багато гармат. Росийські вояки так добре уміщені, що япаньські кулі не роблять їм жадної шкоди. Щоденно приходять поїзди з теплою одежию для вояків. Запровіянтованє війска управильнене. Стан здоровля серед вояків є добрий. Погода надзвичайно лагідна. Посідавє Мукдену є дуже корисне для росийского війска. Так само корисне є посідавє Тієліну. Настрій між армією є дуже добрий. Думають загально, що Росія буде бороти ся до остаточної побіди. Дуже корисне вражінє зробило у війску прибутє загально любленого ген. Лівєвича. Щоденно надходять нові підмоги. Думають, що Япанці донерва за кілька тижнів по упадку Порт-Артура приступлять до офензиви, яка могла би мати вигляд поводження. Також росийска армія приступить до офензиви, коли узискає знатну перевагу над япаньскими силами. Зведе-ня рішаючої борби очікують аж на весну.

Дописуватель «Барж. Ведомостей» телеграфує з Чіфу під датою 14. с. м.: Заняте Япанцями форту Ічан було би для них великим воєнним успіхом, бо сей форт становить часть внутрішних оборонних фортів. Однак вiстка про заняте сєго форту Япанцями не находить потвердження. Перебуваючі тут Япанці оповідають, що Порт-Артур може держати ся до січня. Після івформації з одного жерела, ген. Ногі, командант облягаючої армії є небезпечно хорий.

НОВИНИ.

— **Календар.** В четвер: руско кат. Иоанникія; римо-кат. Сальомеї. — В пятницю: руско-кат. Галактіона муч.; римо-кат. Оттона.

— **Загальні збори тов-а «Руслан»**, що опікує ся бідними учениками рускої гімназії у Львові, відбудуть ся в суботу 19. надоліста с. р. о 9. год. перед полуднем в сали кл. II на 2 поверсі. Виділ тов-а запрошує пп. членів до численної участі.

— **Вечерниці з танцями** відбудуть ся в суботу дня 19. с. м. в сали «Рускої Бєсїди» о 9. годині вечером. Вступ на сало 1 К. Дохід призначений на фонд кухні тов-а «Академічна Громада». Хто хоче добре забавити ся та причинити ся до збільшеня фондів кухні «Громади», зволить прийти в суботу о 9. год. на «Бєсїду». — **Комітет.**

— **3 Косова** доносять: Товариство «Руска Бєсїда в Косові» устроює дня 20. с. м. в сали

Шапіри при співучасті п. Івана Григоровича, б. артиста корол. опери в Загребі і Білгороді, концерт, по котрім наступлять танці. Поодинокі точки програми, зложеної з композицій: Лисенка, Лаврівського, Колесси, Матюка, Січинського і др. виконає співацький кружок товариства під артистичним проводом п. Григоровича.

— **Позір Станиславіці!** Надзвичайні загальні збори філії двівекового Тов. а гімнастичного «Сокил» в Станиславіці відбудуться в неділю дня 20. листопада с. р. о 7. год. вечером в локалі Товариства при ул. Казимирівській ч. 5. Порядок денний: 1) Відчитаня протоколу з послідних загальних зборів. 2) Справа купна ґрунту під будову власного дому. 3) Внесення і інтерпеляції членів. Наколиб о 7. год. не зібралося вистарчаюче число членів, відбудуться того самого дня о годині 8. вечером другі надавичайні загальні збори з тим самим порядком денним без огляду на число учасників. — *Др. Янович*, голова. *Сірецький*, секретар.

— **З Відня** доносять ранішні телеграми: Вчора пополудни зібралася парламентарна комісія «Полуднево-славянського Союзу» в справі обговорення політичної ситуації і тактики, яку «Союз» має вести. Сейчас на початку засідання забрав слово пос. Барвінський і заявив, що з огляду на ухвалу переведену рускими послами соймовими і до державної ради дня 8. с. м. у Львові, буде утворений самостійний клуб Русинів так в соїмі як і в державній раді; тому менем своїм і своїх товаришів послів Пігуляка і Гладішовського заявляє, що Русини виступають з «Полуднево-славянського Союзу». Однак су проти неправдивих, оголошуваних дневниками вістий стверджує, що се виступлене руских послів не лучить ся з obstructивною тактикою. Ту заяву прийнято з жалем до відома і подякувано Русинам за їх дотеперішнє поперте. Опісля вела ся довірочна дискусія що до пересправ, які має перевести «Полуднево-славянський Союз» з молодеческим клубом на спільнім засіданю.

— **В честь буквинських руских послів** відбувся оноді в Чернівцях в готелі «Централь» комерс при участі поперх 400 осіб. Проводив надрадник Ясеницький, отворивши комерс промовою, в якій подав історію буквинської Русії за послідних 30 літ. Перший потім забрав слово проф. др. Маковей і зобразив довголітню народну працю пос. д-ра Смалъ-Стоцького. Зворушений подякував др. Стоцький в довшій промові. «Коли ми поступили так значно наперед», промовив др. Стоцький, «що збуджаємо завзвсть у наших ворогів, то стало ся се після довголітньої праці. Дуже тяжко приходилось лучити громаду в одну цілість. Межи нами нема вже тепер ніяких роздорів, нас лучить тепер одна родина. Доки ми боролися ся словами, доки вели спір о дрібні річі, доти з нами ніхто не числив ся і ми нічого не здобули. А як ми взяли ся до праці, тоді пішла та праця спільними силами і ми здобули успіхи. А кождоразовий успіх загірив нас до дальшої праці для рідного народа». Бесідник завязав до дальшої невспущої праці, щоб Русини могли стати на рівні з иншими культурними народами. «Із опіки правительства наша політика виявляла ся. Численні реформи, одвітні новішим вимогам, отвиряють широке поле для народних мас, котрим ми віддали в руки власть краю. Ми свята віримо в животність нашого народа, і не сумніваємось, що він здобуде для себе ще більш права. Тепер прийшов час, щоб широкі народні маси висказали свою волю і перевели її в діло. Я як ветеран в рускій громаді, прошу Вас, що би ви сьміло вели наряд до бою, щоб ви звважаючи на тактичні сили памятали на те, що лише успіх додає охоти до дальшої праці». Бесідник, нагороджений грімкими оплесками і окликами «славно»: виїс свій тоагт на руску інтелігенцію. Потім промовляв довгий ряд бесідників: інспектор Полович, пос. Василько, проф. др. Кордуба, пос. Пігуляк і инші вносючи тоагт в честь присутних послів і визначних народних діячів на Бук вині. Комерс покінчив ся пізною ноцню відспіванем патріотичних пісень.

— **Затверджене вибору:** Цісар затвердив вибір Александра гр. Скарбка з Бенькової Вишні на презеса, а д-ра Льва Яклиньського, лікаря в Комарі, на заступника презеса повітової ради в Рудках; — Юрія кн. Чарторийського на презеса а д-ра Адольфа Дієціуса, садника в Ярославі, на заступника презеса повітової ради в Ярославі; — Адама Онискевича, властителя дібр в Лисятчах, на презеса, а адвок. д-ра Евгения Оленицького на заступника презеса повітової ради в Стрию.

— **Папска консисторія.** В понеділок — як доносять з Риму — відбула ся довірочна папска консисторія, на якій Св. Отець іменував кількох єпископів і повідомив про іменованя кс. Вицьковського архієпископом в Плоцку, а кс. дра Кона титулярним архієпископом Целюзі. В промові до членів консисторії Св. Отець висловив жаль з причини війни на далекім Сході і заявив, що молять ся до Господа, аби війна як найскорше покінчила ся. Дальше Папа висказав глибокий жаль з причини усуненя хрестів із судових саль у Франції. Обжаловане св. Столиці о порушене конкордату — говорив Папа — є без-

основне. Француске правительство само спиноло свободне сповнюване практик католицкої релігії, не дозволило, аби папа безпосередно зносив ся з єпископами, та гнете релігійні конфрегації. Француске правительство відказує наші права не приймати деяких кандидатів на єпископів, предложених правительством, та не дозволяє апостольській Столиці провірювати, чи ті кандидати достойні на те становиско. Папа не згадував перед тим про ті справи, бо бояв ся, що нещасте прийме наслідк м сего ще більш розміри, если голова Церкви вискаже свій жаль. Однак порушене прав Церкви і поваги св. Столиці вимагають публичного протесту. Папа не робить того з гніву але з любови до французского народу. Нема надії, аби стан у Франції змінив ся. Події послідних днів показують, що французске правительство хоче перенести свої змаганя до кінця, але ті болісні події не застають нас неприготованими, або наляканими, бо віримо в Божу поміч.

— **Українська оперетка в Сараєві.** Із столиці Босни доносять: Звісна Надежда Славянська зробила нам в Сараєві милу несподіванку тим, що на заквічене свого гостинного побуту в Сараєві виставила дня 10. с. м. нашу стару а вічно молоду «Наталку Полтавку». Се заслугу іно тому на прилюдне зазначене, що се перший раз на чужині гомовіла наша мова не іно в піснях але і в живім розговорі серед чужої по більшій часті публіки. Очевидно не випало усьо бездоганно, бо і не усі свої се були люди, котрі нашою мовою послужувались. Але мимо того тремтіння з радости серце, коли піднеслась заселона і сама Надежда почала любим мягким голосом співати: «Віють вітри». Она і задержала чистоту виговору до кінця, чого о других не можна сказати. Іно по Миколі видно було, що се Українець чистої крові. Він і подобав ся найбільше, бо вляв в штуку жите, без котрого була-б нас усі держали вічними меланхоліками і десператами. Він і мусів в спів заступити любовника Петра, котрий «аки риба безгласна» стояв як чип і слухав, як красю Микола за него співав. Сего ще не довелось мені видіти, і то ще в співацькій дружині. Чужі сего на щасте не запримили. Чому нані Надежда не дала «Миколі» (Мірський) ролі «Петра», се мабуть є тайна. Петро був, ані слова, красний з лиця, високий «бурлака», а іно такий міг відповісти государній в посліднім акті.

— **Товмацна панама.** Вчера вечером покінчила ся розправа перед львівским судом присяжним в справі розкраданя майна в товмацких добрах. Трибунал на основі вердикту присяжних судий увільнив всіх обжалованих від вини і кари.

— **Вибори в Яслі.** При вчерашнім доповняючім виборі соймового посла з сільських громад в яслицькім повіті на 257 управнених до голосованя голосувало 241 виборців. З того одержав кс. Адам Весолінський 136 голосів, а В. Древняк, польський людовець, 105 голосів. Послом вибраний кс. Весолінський.

— **Дирекція почт і телеграфів** звертає увагу, що стороны, які висилають почтові перекази за границю а уживають почтових книжок надавичих (замість посьвідок наданя), мають вписувати під рубрикою «вартість, квота» згаданої книжочки переказувані квоти лише в валюті коронній. Потрібні до перераховуваня ключі можуть інтересовані стороны набувати в кождім уряді почтовім по ціні 30 с.

— **Робоча лихва.** Найвишій трибунал касаційний у Відні рішив оноді таку справу: Посесор дібр в Коломиїчній визискував селян на переднівку в той спосіб, що даючи їм задатки в готівці або збіжу, зобовязував їх до праці 30 — 50 днів в рік за заплату по 26 с денно, підчас коли звичайна плата рільного робітника виносить там 50 с до 1 К денно. Коломиїський суд добачив в тих фінансових операціях переступство закона о лихві, бо посесор зискував на тім інтересі 98 до 400% річно і засудив лихваря. Тепер найвишій трибунал відкинув его жалобу неважності, мотивуючи се тим, що закон против лихви осуджує не лише лихварські грошіві інтереси, але всі інтереси, котрі шкодять економічним відносинам визискуваного.

— **Для Львовян.** По мясли постанови § 217 пл. 3 закона о безпосередних податках особистих з дня 25. жовтня 1896 Взд. ч. 220 подає ся сим до загальної відомости, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на рік 1904 виложені будуть в Відділі рахунковім ц. к. Адміністрації податків у Львові (пл. Цлова ч. 1, II пов.) від 21. листопада 1904 почавши через 14 днів с. є до 4. грудня 1904 включно від 9. год. рано до 1. пополудни до перегляду належито легітимованим податникам податку особисто-доходового, а належачим до округа опінькового Львів-місто. Виготовлене видписів витягів не є дозволене, а евентуалні надужитя будуть карані по мясли § 246 покликаного закона. — *Ц. к. Адміністрація податків.*

— **Сердце дерево.** На Сході відкрито недавно один рід акації, яка при заході сонця стулює своє листя. Коли в тім часі діткнути ся сего дерева, то его галузки починають трясати ся, якби

гнівали ся, що їм не дає ся спокою. Чим частійше дотикати ся, тим сильнійше дрозжать галузки, а врешті дерево видає запах, що спонукує біль голови у осіб, стоячих близько дерева. Дерево прозвано за се сердитим.

— **Розрухи в Ріо Жанеро.** Оноді прийшло в бразилійській столиці до кровавих розрухів студентів війскових шкіл. Студенти хотіли підбурити населене проти війска і пустили чутку, що при щепленю вісли діють ся надужитя, котрі відіблють ся на здоровлю дітей. Командант міста заалармував війскову залогу і окружив війскову школу. Студентів прогнано на улиці, однак они зібрали ся разом і з револьверами напали на війско, причім ранили самого команданта. Війско цофнуло ся, аби не давати приводу до дальшого проливу крови. Тоді студенти обсадили горбок коло школи і звідтам стріляли поти, поки не прогнано їх звідтам гарматними кулями. Учителі війскової школи, які причинили ся до тих розрухів, по части втікли, а деякі з них дістали ся до вязниць.

— **Годівля капустяним листем а молоко.** Дуже доброю пащою для молочних коров є бурячина, але як давати єї в міру. Так само є а капустяним листем. Як давати его худобі в міру, то молоко і товстійше і більше его є, але живити корови виключно капустяною то не добре. Люди переконали ся в практиці, що як в часі зборів капусти давати коровам лиш саме листя з капусти, без ніяких инших домішок, то замість щоби молока було більше, є его з кождім днем менше, і то молоко має якийсь солоний смак, а до того корови дістають на вимю і на задних ногах сильні вибої; по 5 до 6 днів вже молока буває зовсім мало, таї того молока зовсім не можна пити і аж як дати сухої паші, то поволи вибої в корови зникають і молоко стає ліше, смачнійше. Якже зробити масло зі сметанки від корови, що єї живлять капустяним листем, то тото масло по просту неможливе. Вже сама сметанка в масничці має дуже противну воню, а другого дня з маснички чути якийсь такий смрід, як з бочки від капусти; крім того мимо потрібної температури масло робить ся дуже поволи і як зробити ся, то тягне ся як тісто (довге масло), дає ся дуже тяжко розмащувати і має страшне противну воню. Але як би спробувати не давати коровам капустянки, то і сметанка і масло зовсім будуть добрі. Тому, як хто годує корови капустяним листем, най добре вважає, щоби не давати его за богато.

В кождій рускій хаті повинна бути на стіні мапа всеї Русії-України, видана Р. Тов-ом педагогічним у Львові. (Величина : 75x59 см.). Коштує лише 40 сот. Молодіж при науці чи забаві все буде мати перед очима наглядний образ нашої великої Вітчизни.

Телеграми

з дня 16. листопада.

Відень. Вчера пополудни зібрали ся заступники чеського клубу, стоваришеня „Slovanska Sveca“ і „Руского клубу“. На конференції, яка тревала 3 години, не переведено рішучої ухвали що до становиска сторонництва, але порішено зійти ся ще раз по конференції поодиноких клубів. Посли Феріянци і Романчук оправдали свою неприсутність.

Відень. Одна з тутешних газет доносить, що правительство є за тим, аби будучий італійський університет не був в Триесті. Він мав би стати або в Вервередо, або в Триєнті, або в Гориції.

Льондон. З Калаябар доносять, що цілу залогу, придану до оборони тамошному англійському окружному комісареві, найдено з повідтинами головами.

Гавр. 15.000 портових робітників застрайкувало при ладованю вугля і зажадали висної плати.

Париж. Міністер війни Андре подав ся до димісії, а его наслідником став Берто.

Рігаго доносить, що французский амбасадор пря Ватикані, Нізард, виїс свою димісію.

Родимці!

Бодрім ся! Сим кличом, що і філософ римський відзивав ся до своєї суспільности: «in corpore sano, mens sana» — відзиваємо ся і ми Соколи столиці галицької Русії до Вас, любі Родимці! Той клич то наша будучність — а метою єї є не лиш розвій сил духових, але і фізичних. Памятаймо, що і найбільший розвій духовий упадає з занедбанем сил фізичних.

Ми скитаємо ся під тивом — ми не в силі

навіть прийняти у себе гідно наших чужих друзів, бо не маємо власної хати.

Ми відчули сей біль, се прикре упослідження і ми — ми зірвались до лету.

Родимці! не зливайте наших крил водою додайте нам сили, додайте відваги до лету.

Ми не жадаємо великих жертв від Вас, не жадаємо посвятити — жадаємо лише дрібної прислуги, якої ворогови не відмовляє ся.

Ми видали облігації по 10 К, зворотні найдалше до десяти літ.

Се підвалина наша, за котру мусить стати наша власна хата. Родимці! розкупіть ті облігації, позичте нам тих десять корон, котрі в протягу десять літ зобов'язуємо ся звернути — а здвигнемо величний храм слави для Вас, для нас — для нашої бідної Русі-України.

Ми пересвідчені, що не найде ся ніодин свідомий Русин-Українець, котрий не уважав би за свій народний обов'язок поперти наші змагання і закупном тих облігацій-позичок причинити ся до здвигнення гідної столичного міста «Сокольні» — в якій кріпиться буде в здоровім тілі сильний дух.

Не удараємо в штучну струну патріотизму, бо думаємо, що так само кожний свідомий думає.

Ми в тій гадці видали ті облігації.

Зголошувати ся по облігації письменно або лично можна все у д. Ів. Бачинського, каспера «Дністра» — або в «Соколі», Львів ул. Коперника ч. 9.

Комісія для будови дому «Сокола» у Львові.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Всіх наук лікарських

Др. Володимир Кобринський

переніс ся з Коломиї до Львова мешкає ул. Костюшки 24. (пл. Смольк)
ординує: від 10—12 і 2—4 в недугах внутрішніх, внішніх і акушерії. 117(3—10)

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшний у Львові.

від 1. до 16. падолиста 1904.

- 1) Орхестра. 2) Режисерограф. 3) Juliette Aska, феноменальний акт на трапезі і кілках.
- 4) Large Reels, ексцентрична музика.
- 5) Дружина Bogdani, танці і спів.
- 6) The Askas, ком. ексцентрики.
- 7) Орхестра. 8) Палячки, сценічний твір зі співаками Вінк. Рапацкого (сина).
- 9) Сестри Petram, fantoche.
- 10) Garda дамська, під командою п-ні Willels.
- 11) Pierre Guillon, надзвич. подиву гідна тресюра кіз.
- 12) Біоскоп Oesera.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської кав'ярні.

„Тревоги автора і видавника“

гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Ідьте лишень

на Гамбург!

лишуть своїм кривим і знакомим ті, котрі вже раз дорого тую перебули.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченства освітову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годин. і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. До Канади висилаємо наших пасажерів

осібними пароходами, котрі ідуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і цінників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденція! Рускі урядники!

фальк & Со.

Hamburg, Americahaus

Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (64-?)

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і від'їзд поданий після середно-європейського часу).

Приходять до Львова (головний дворець)		Відходять зі Львова (головний дворець)	
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Крнова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниця, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сінока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцмані, Новоселиці (через Жучку, Вижницю)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 1/2—3/4 вкл., Скольного (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4 вкл.), Скольного (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белця, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинець	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:05	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4 вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загір'я
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродява, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сінока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродява, Варшави, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгород, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кіцманя
на дворець „Підзамче“		4:10	до Кракова, Відня, Бродява, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сінока, Осьвенціма
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	з двірця „Підзамче“	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:45	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:11	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером. (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером. (від 1/5 до 30/4 вкл.) 10:00 вечером (від 15/5 до 31/4 вкл. в неділі і свята). з Ширин 9:35 вечер. (1:6 до 11/9 вкл. в неділі і свята). з Любича вел. 11:35 вечером. (від 1:5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський різниця ся від часу львівського — 12 год. 46 мин часу львівського — Нічні години від 6. вечер до 5:45 рано об'єднано рамками. — В місті продає білети значайні агенція часописей И. Ст. Соколовського пасаж Гальсманя 9. від 7. рано до 8. вечером. — Число інформаційне п. к. залізнич. державних (ул. Кривецьких ч. 5.) укладає повенені, в справах авіаційних, продає білети всякого рода розклад їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Джістер“

стоваришене зареєстроване в обмеженому порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тривало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах, вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятигати ПОЗИЧКИ на 6%, за предложенем відповідної гіпотeki або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і інших купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. 18.385 К.

Стан 31. мая 1904:

Вклади	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Кожний курець нехай домагає ся правдиво руских паперців:

Козак, Кобзар, Гуцул.

Цигаретові тутки:

Козак, Фецькович.

Дістати можна всюди.

(9-23)